

Les CUP han passat de 20 regidors a 101. D'aquests, 3 són a Girona, on feia nou anys que treballàveu les vostres propostes. Desbordats?

—Prou... No ens esperàvem pas un creixement tan gran, i menys encara en capitals de comarca. N'estem molt satisfets, alhora que saturats per tot el moviment que s'ha generat. Ara bé, les CUP no són pas una organització amb vocació exclusivament institucional, perquè per a nosaltres és tan important o més créixer al territori, implicant-nos en les lluites ciutadanes, combatent les injustícies socials, defensant la llengua i la independència dels Països Catalans.

—Els partits convencionals fan carrer durant quinze dies, no pas durant quatre anys. I, a més, amb un seguiment mediàtic desproporcionat entre els partits de l'establiment i les noves opcions. La clau de l'èxit ha estat picar pedra cada dia, doncs?

—Es la nostra manera de fer, i així ho volem continuar fent a partir d'ara. Hem de continuar essent la veu del carrer. Aquesta proximitat, escoltar la gent, és allò que més s'ha valorat de les candidatures de les CUP arreu del país.

—Ser "la veu del carrer" implica, en general, no formar part d'un equip de govern. Sereu oposició arreu?

—Exacte, ens quedarem a l'oposició i treballarem com sempre ho hem fet, en clau independentista, d'esquerres i ecologista. No tenim experiència de govern, no enganyarem ningú, i per això no entrarem en cap govern, ni a Girona ni enlloc on no puguem aplicar el nostre programa.

—Hi ha pactes i concessions mútues que donen lloc a governs de més d'un partit.

—No volem entrar en el joc de pactes i repartiment de càrrecs. I, d'una altra banda, creiem que podem ser més útils fent oposició constructiva i contundent quan calgui, ara també des de dins dels ajuntaments.

—Així, no us deixareu temptar en cap cas?

—No, de debò. Ja sé que costa de creure. Sabem que començarem a tenir seduccions per a entrar en governs, perquè en algun cas podem decantar ma-

“Les CUP han de reobrir el debat del Parlament”

Jordi Navarro (Girona, 1971) és el cap de llista de la CUP de Girona. Després de nou anys fent feina de carrer, la CUP entra al consistori amb tres regidors, coincidint amb la pèrdua dels quatre regidors que hi tenia ERC i amb un canvi a l'alcaldia, que passa a mans de CiU.

jories, però no ho farem perquè correm el risc de caure en el mateix error que ERC, excessivament institucionalitza-

da. Nosaltres no som ni immaculats ni perfectes, eh? Seria un error entrar en governs, no estem preparats.

—Podreu practicar a Viladamat (Alt Empordà), on heu obtingut majoria absoluta. I molt probablement a Arenys de Munt (Maresme) i a Alfés (Segrià), on teniu majoria.

—En prendrem nota per al futur... A Arenys hi ha gent amb molta experiència, però no és el cas de Girona, que és capital de província amb uns cercles de poder molt forts. Entrar al govern sense tenir prou força ni experiència ens engoliria.

—Quins seran els principals eixos de la vostra tasca d'oposició?

—D'entrada, s'han de canviar les dinàmiques de participació de la ciutat. Hem de ser més agosarats i radicals en aquest sentit. Vivim una de les crisis més descomunals de la història recent. Molta gent s'ho passa malament. I incidirem molt en aquesta qüestió, per a reforçar serveis socials. Òbviament, seran prioritaris temes nacionals i de simbologia i intentarem contribuir des de Girona a l'Assemblea de Regidors dels Països

Catalans i a l'Assemblea Nacional Catalana. També els temes ecològics seran prioritaris, com el fet d'aconseguir que Girona deixi de ser una ciutat dual, amb un centre i una perifèria marginada. Tindrem feina, perquè és relativament fàcil d'anar sempre a la contra, però un cop dins de l'ajuntament hem de mantenir la mateixa línia.

—A Girona, la col·laboració entre dues forces independentistes, la CUP i Reagrupament, ha donat molts bons fruits. Però en uns altres indrets no s'han segellat acords i el vot independentista ha acabat escampat i amb menys representació. Creieu en la unitat de l'independentisme?

—La CUP de Girona va fer un exercici d'obertura perquè era important no caure en el sectarisme, i per això va ser possible el suport de Reagrupament. Sigui com sigui, la CUP no renunciarà a continuar treballant amb col·lectius ecologistes, anticapitalistes i d'esqueres. Penso que és inevitable que hi hagi diferències ideològiques entre independentistes, i és bo que sigui així, perquè vol dir que l'independentisme ja no és marginal. El ventall ha crescut molt, i les CUP no renunciaran a cap dels seus principis per aquesta suposada unitat. No passa res si no ens podem entendre tots els independentistes; a tots els països del món hi ha dretes i esquerres. ERC actuava fins fa poc com a casa gran de l'independentisme, i ha tingut dues escissions.

—A molts municipis, l'ascens de la CUP ha estat directament proporcional a la caiguda d'ERC.

—És innegable que hi ha molts votants d'ERC que, desencantats, han acabat votant la CUP. Així i tot, la ciutadania també ha valorat la nostra feina al carrer durant molts anys. Ara bé, no m'alegro gens de la situació d'ERC. No és bo per al país que ERC desaparegui, perquè els seus principis són vàlids i té un lloc important a la societat. És una llàstima, perquè l'ajuntament de Girona tenia quatre regidors independentistes a l'equip de govern i ara en tindrà tres, i a l'oposició. Les CUP han estat una injecció per a ERC, una mena d'avís perquè reaccionés, i confiem que amb aquesta injecció aquest partit es guareixi.

—Heu capitalitzat part del vot dels indignats?

—És probable. La militància de les CUP i de l'esquerra independentista estem indignats. Fa molts anys que l'esquerra independentista està indignada. Cada dia que ens aixequem estem indignats, per això militem a les CUP. Fem una crida a totes les persones que participen en aquestes concentracions i els oferim la nostra eina perquè la utilitzin. Sabem que sols no podem aconseguir canviar gaires coses, necessitem el suport dels indignats, dels col·lectius i les associacions, perquè les CUP, sense la implicació de tots aquests agents, no tenen sentit. I que continuïn indignats, no una setmana ni un mes, sinó tota la vida.

—Amb el creixement que ha experimentat la vostra proposta, és hora de tornar a plantejar un debat que anteriorment ja heu fet, el salt al Parlament de Catalunya?

—Les CUP han centrat l'acció en l'àmbit municipalista, però penso que no hem de renunciar a assolir unes altres fites, tot i que vull deixar molt clar que a les CUP les decisions s'han de prendre per assemblea. Això vol dir debats molt intensos i decisions col·lectives. I, d'una altra banda, hem d'anar a poc a poc, no passa res si triguem una mica més a arribar al destí, perquè hem de fer el camí discretament i a pas ferm. Els resultats d'aquestes eleccions municipals ens ratifiquen l'encert de la línia de treball de les CUP, fidel a la militància i a les seves conviccions.

—Entenem, doncs, que seríeu partidari de debatre la conveniència de presentar llistes al Parlament d'aquí a quatre anys?

—Quan fa dos anys les CUP van debatre aquesta qüestió, jo no n'era partidari. Creia que era més important assegurar aquestes municipals del 2011, perquè hi veia molts riscos, en el fet d'anar al Parlament i després afrontar les municipals. Dit això, penso que el 2014 és una data molt simbòlica, i que és necessari tenir una alternativa vàlida a escala nacional independentista, d'esqueres i ecologista, que ara mateix no existeix. Les CUP han de reobrir el debat del Parlament. Però no és important que jo hi estigui a favor o no. El fet més rellevant és que se'n torni a parlar i dels debats en sorgeixi una decisió més acceptada per tots.

Gemma Aguilera